

R O M Â N I A

TRIBUNALUL BRĂILA

SECTIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 1107/2012

Sedintă publică de la : 10 iunie 2012

Completul compus din:

PREȘEDINTE : el

Grefier : s

Pe rol judecarea cauzei în Contencios administrativ și fiscal privind pe contestatoarea SC [REDACTAT] SRL, cu sediul în Brăila, str. [REDACTAT]

[REDACTAT] nr. [REDACTAT], județul Brăila în contradictoriu cu intimata ANAF-Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila, cu sediul în Brăila, str. Delfinului nr. 1, județul Brăila având ca obiect contestație la executare

Dezbaterile orale au avut loc în sedință publică din data de 10 iunie 2012 care au fost consemnate în încheierea de sedință din acea data, încheiere care face parte integrantă din hotărâre, având nevoie de timp pentru a delibera instanța a amânat pronunțarea la data de 10 iunie 2012.

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față:

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. 1011, Tribunalul Brăila a fost investit cu soluționarea contestației formulate de contestatoarea SC [REDACTAT] SRL Brăila împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. 011, Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. 1011 din 2011 și a Deciziei nr. 240/10 iunie 2011 privind soluționarea contestației înregistrate la DGFP Brăila sub nr. 1011.

În motivarea acțiunii s-a precizat că în mod greșit organul de control a stabilit că suma de [REDACTAT] lei reprezentând baza de impozitare aferentă achizițiilor efectuate în baza a [REDACTAT] facturi emise de SC [REDACTAT] SRL reprezintă o cheltuială nedeductibilă fiscal întrucât aceste facturi provin de la un contribuabil declarat inactiv, astfel că organele de inspecție fiscală au stabilit pentru perioada supusă verificării un impozit pe profit suplimentar în sumă totală de [REDACTAT] lei.

De asemenea organul de control a stabilit că societatea a majorat nejustificat T.V.A. deductibilă cu suma de [REDACTAT] lei, exercitându-și în mod eronat dreptul de deducere a TVA, în sumă de [REDACTAT] lei în baza a nouă facturi emise de SC [REDACTAT] SRL, contribuabil declarat inactiv începând cu data de 10 iunie 2010.

S-a menționat că relațiile contractuale dintre reclamantă și SC [REDACTAT] SRL datează din luna [REDACTAT] 2010, contractele de vânzare cumpărare nr.

fiind încheiate în perioada 1.2010- 2010, iar tranzacțiile încheiate cu SC Com SRL au fost efectuate înainte de data la care acest contribuabil a fost declarat inactiv. Astfel s-a precizat că tranzacțiile au fost încheiate cu un contribuabil activ, care anterior datei de 2010, avea dreptul să efectueze asemenea operațiuni și să emită facturi aferente acestora.

În mod greșit organul de control a arătat că facturile fiscale nu fac dovada tranzacției și a provenienței mărfurilor, facturile fiscale fiind întocmite în conformitate cu prevederile art. 155 Cod fiscal, tranzacțiile fiind reale și legale ținând cont de faptul că au fost efectuate înainte ca acest contribuabil să fie declarat inactiv.

Mărfurile au fost achiziționate de la SC SRL și ulterior livrate către SC SRL și către SC București.

Contestatoarea a precizat că nu a existat nici o notificare către SC SRL, administratorul acestei societăți neavând cunoștință de faptul că societatea ar putea deveni inactivă, fiind declarată inactivă cu încălcarea "Procedurii privind declararea contribuabililor inactivi".

De asemenea, s-a arătat că au fost făcute toate demersurile pentru verificarea SC SRL la data încheierii contractelor de vânzare-cumpărare susmenționate, solicitând de la aceasta Certificatul de înregistrare fiscală în scop de TVA iar la acea dată nu figura nici la Oficiul Național al Registrului Comerțului, nici la ANAF- DGFP Brăila și nu apărea nici pe site-ul Ministerului de Finanțe ca societate inactivă.

Contestatoarea a precizat că în luna iunie 2010 și în luna iunie 2011 administratorul SC SRL a prezentat documente acceptate și înregistrate la ANAF-DGFP Brăila- Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Brăila, respectiv deconturi de TVA și Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat înregistrată cu nr. 2010.

Astfel S.C. SRL a fost în eroare de fapt cu privire la statutul acestei societăți la data emiterii facturilor menționate, având convingerea că SC SRL era o societate activă la acel moment, având aceste declarații acceptate și înregistrate la ANAF-DGFP Brăila.

Faptul că toate tranzacțiile au fost efectuate înainte de declararea ca inactivă a SC SRL precum și faptul că acestea sunt reale și legale având la bază numai documente legale(contracte de vânzare-cumpărare și facturi fiscale) iar plățile au fost efectuate numai prin bancă cu ordine de plată, a fost invocat ca un argument suplimentar în ceea ce privește nelegalitatea și netemeinicia actelor administrative contestate.

Având în vedere buna credință a ambelor societăți, care nu au luat la cunoștință de declararea ca inactiv a contribuabilului SC SRL precum și faptul că prin înregistrarea corectă a tranzacțiilor în evidențele contabile nu s-a adus nici un prejudiciu bugetului de stat, s-a solicitat admiterea contestației și anularea Raportului de inspecție fiscală nr. 1200/2011, a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. 1200/2011 și a Deciziei nr. 240/2011 privind soluționarea contestației formulate de SC SRL înregistrată la DGFP Brăila sub nr. 2011.

Prin sentința civilă nr. 2011 pronunțată de Judecătoria Brăila în dosarul nr. /2011 s-a admis excepția de necompetență materială a acestei instanțe și s-a declinat competența de soluționare cauzei în favoarea Tribunalului Brăila – Secția Comercială și de contencios administrativ, reținându-se incidenta dispozițiilor art. 218 alin.2 din OG nr. 92/2003.

Prin întâmpinarea depusă la termenul din 2012, intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Brăila a solicitat respingerea ca nefondată a contestației, reținându-se că au fost reiterate motivele invocate în contestația administrativă, iar Decizia emisă nr. 240/2011 a fost apreciată ca legală și temeinică.

Referitor la impozitul pe profit s-a precizat că după verificarea prin sondaj a documentelor primare justificative, referitor la cheltuielile nedeductibile fiscal la a calculul profitului impozabil aferent perioadei 2010-2010, s-au constatat neconcordanțe între achizițiile declarate de SC „ ” SRL Brăila și furnizorul SC RL.

În aceste condiții, cu respectarea cadrului legal aplicabil și a procedurilor de efectuare a controlului, au fost analizate actele și documentele contabile puse la dispoziție de contestatoare, declarațiile fiscale, precum și baza de date a Ministerul Finanțelor Publice, constatându-se că unul din contribuabilii cu care contestatoarea a efectuat tranzacții comerciale, fusese declarat inactiv și în aceste condiții, nu avea dreptul să emită facturi fiscale.

S-a constatat că în t 2010, contestatoarea a înregistrat eronat în conturile de cheltuieli deductibile la calculul impozitului pe profit, un număr de facturi corespunzătoare achizițiilor de bunuri și servicii de la contribuabilul SC SRL Brăila, declarat inactiv începând cu data de 1.2010, diminuindu-se în acest fel profitul impozabil cu suma de lei.

S-a arătat că această cheltuială nu este deductibilă fiscal la calculul impozitului pe profit și, ca urmare, organul de inspecție fiscală a stabilit în sarcina contestatoarei un impozit pe profit suplimentar de lei și dobânzi de întârziere aferente în sumă de lei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, în raportul de inspecție fiscală s-a reținut faptul că, pentru perioada vizată, s-au constatat deficiențe de natură să modifice baza impozabilă a TVA deductibilă cu suma de lei, în sensul majorării nejustificate a TVA deductibilă cu suma de lei.

În vederea stabilirii situației reale de fapt, organul de inspecție fiscală a verificat actele contabile puse la dispoziție de contestatoare și a efectuat o analiză comparativă între jurnalele de cumpărări, fișa contului 401-analitic SC SRL Brăila și datele furnizate de Biroul Județean de informații fiscale din cadrul DGFP Brăila.

S-au constatat neconcordanțe între declarațiile privind livrările/achizițiile pe s 2010 efectuate între cele două societăți comerciale, în sensul că furnizorul SC SRL Brăila nu a declarat livrările efectuate către contestatoare iar, în perioada în care era declarat inactiv a emis un număr de facturi fiscale, pe care contestatoarea le-a înregistrat eronat în contabilitate și în baza cărora și-a exercitat eronat dreptul de deducere a TVA pentru suma de lei.

În urma acestor constatări organul de inspecție fiscală a stabilit în sarcina contestatoarei TVA suplimentară în sumă de lei și accesoriile aferente TVA în sumă de lei.

Față de dispozițiile art. 21(4) lit.f) și r) din Legea nr. 571/2003 și ale art. 3 din Ordinul Președintelui ANAF nr. 575/2006 și ale Legii nr. 82/1991, s-a reținut la emiterea actelor contestate că un contribuabil declarat inactiv nu mai are dreptul de a emite facturi fiscale, iar în cazul în care acesta nu respectă interdicția, documentele fiscale emise nu produc efecte juridice.

Pe cale de consecință, nici o factură fiscală emisă de SC SRL în perioada în care era declarată inactivă, nu poate constitui document justificativ prin care să se facă dovada operațiunii contabile sau a intrării în gestiune, în sensul dispozițiilor precizate și nu conferă dreptul contestatoarei de a înregistra în evidență contabilă aceste cheltuieli ca fiind deductibile fiscal, aşa cum greșit a procedat contestatoarea.

Ca urmare, intimata a susținut că în mod corect și legal, organul de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspectie Fiscală nu a luat în considerare tranzacțiile efectuate de contestatoare cu contribuabilii inactivi, procedând la încadrarea ca și cheltuială nedeductibilă fiscal a sumelor înscrise în facturile fiscale emise de aceștia.

Au fost depuse de contestatoare înscrисuri, în cadrul dosarului înregistrat la Judecătoria Brăila, filele .

Din actele și lucrările dosarului tribunalul constată în fapt următoarele:

Prin Decizia nr. 240/ .2011 emisă de DGFP Brăila s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată de contestatoarea SC SRL Brăila, în contradictoriu cu DGFP a Județului Brăila - Activitatea de Inspectie Fiscală împotriva debitelor din Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. 111 în sumă totală de lei, respectiv: - lei, impozit pe profit calculat suplimentar de plată; - ei, accesoriile aferente impozitului pe profit calculat suplimentar de plată; - lei, taxă pe valoarea adăugată calculată suplimentar de plată și lei, accesoriile aferente taxei pe valoarea adăugată calculată suplimentar de plată.

În fapt se reține că în perioada 2010 - .2010 SC

SRL a înregistrat în contabilitate, în conturile de cheltuieli în urma operațiunii de aprovizionare cu cereale de la SC SRL Brăila, un număr de sapte facturi fiscale în valoare totală de lei, respectiv lei; factura nr. în valoare fără TVA de lei; factura nr.

2010 în valoare fără TVA de lei, factura nr.
2010 în valoare fără TVA de ei, factura nr.
...2010 în valoare fără TVA de lei, factura nr.
_10 în valoare fără TVA de lei, factura nr.
.2010 în valoare fără TVA de și factura nr.
.2010 în valoare fără TVA de lei.

Se reține că furnizorul SC contribuabil inactiv începând cu data de 819/2008.

SRL a fost declarat 2010, conform Ordinului Președintelui ANAF nr.

Motivele de ordin subiectiv invocate în prezenta acțiune privind necunoașterea de către reclamantă și nici de SC SRL că aceasta a fost declarată contribuabil inactiv, nu prezintă relevanță în cauză și nu vor fi analizate.

Cert este că cele șapte facturi menționate anterior au fost emise după data de 1 2010, când SC SRL a fost declarat contribuabil inactiv, astfel încât în mod corect a fost considerată drept cheltuială nedeductibilă fiscal de către organele de inspecție fiscală suma de lei, pentru 2010, la calculul profitului impozabil

Sunt incidente în acest sens dispozițiile art. 11 alin.1 indice 1 și alin.1 indice 2 coroborat cu art. 21 alin. 4 lit.r) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, reținute și în Decizia nr. 240/2011 emisă de DGFP Brăila în soluționarea contestației administrative.

S-a precizat în susținerea acțiunii faptul că facturile fiscale au fost emise în mod legal, potrivit art. 155 Cod fiscal și că tranzacțiile efectuate sunt reale, însă aceste aspecte nu au fost contestate de organul fiscal.

În cauză se reține că tranzacțiile evidențiate în cele șapte facturi fiscale au fost efectuate după declararea ca inactiv a contribuabilului SC SRL, nelegalitatea acestei proceduri față de prevederile Ordinului Președintelui ANAF nr. 819/2008 neputând fi invocată decât de contribuabilul vizat, nu de reclamantă în acest cadre procesual.

Cu privire la suma de lei cu titlu de TVA stabilită suplimentar de plată și lei-accesorii aferente, instanța constată că DGFP Brăila a făcut o corectă aplicare și interpretare a dispozițiilor art. 145(1) și art. 146 alin.1 lit. c din Codul fiscal la situația de fapt reținută de organele de inspecție fiscală.

Astfel, pentru perioada verificată, 2010- 2011, s-au constatat deficiențe care au determinat modificarea bazei de impunere privind TVA deductibilă, cu consecința diminuării acestuia cu suma de lei, ce a fost dedusă de SC SRL în mod greșit dintr-un număr de facturi emise de contribuabil declarat inactiv SC SRL.

Au fost avute în vedere cele șapte facturi fiscale emise în anul 2010 menționate anterior precum și două facturi emise în anul 2011, respectiv 2011 și FF 2011.

S-a apreciat în mod întemeiat că potrivit art. 6(2) din Legea nr. 82/1991 societatea declarată inactivă și neplătitore de TVA nu avea dreptul de a utiliza facturi fiscale și nici de a înscrie TVA pentru livrările de bunuri efectuate, astfel încât facturile fiscale emise nu îndeplineau condiția de document justificativ și nu puteau sta la baza înregistrărilor SC SRL pentru deducerea TVA.

Se reține că accesoriile aferente sumelor stabilite suplimentar de plată cu titlu de impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată, au fost legal calculate, în temeiul art. 119(1)-120 alin.1 și 2 Cod procedură fiscală.

Față de considerentele expuse, tribunalul apreciază că prezenta contestație formulată de contestatoarea SC SRL este nefondată, urmând să o respingă ca atare, potrivit dispozițiilor art. 218(2) Cod procedură fiscală și art. 18(1) din Legea nr. 554/2004.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂŞTE

Respinge ca nefondată contestația formulată de contestatoarea **SC SRL**, cu sediul în Brăila, str.

județul Brăila în contradictoriu cu intimata **ANAF- Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila**, cu sediul în Brăila, str. Delfinului nr. 1, județul Brăila.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi, 2012.

Președinte,

Grefier,

Red.,
Dact.G.A.4 e